

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6536/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Окиљевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 831/24 од 17.01.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 831/24 од 17.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 290/24 од 26.03.2024. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, и то на име претрпљеног страха износ од 20.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова услед повреде угледа и части износ од 28.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 26.03.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу, за исплату износа од још 30.000,00 динара на име накнаде за претрпљени страх и износа од још 22.000,00 динара на име накнаде за душевне болове због повреде части и угледа, те на име накнаде материјалне штете у износу од 54.000,00 динара, све са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 66.850,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 831/24 од 17.01.2025. године преиначена је наведена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати накнаду нематеријалне штете, на име претрпљеног страха износ од 20.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова услед повреде угледа и части износ од 28.000,00 динара са каматом на ове износе почев од 26.03.2024. године до исплате и обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 114.750,00 динара и да туженом на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 34.640,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом става 6. истог члана прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је у овој правној ствари поднета је 05.08.2022. године, а вредност предмета спора је 154.000,00 динара, што по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић